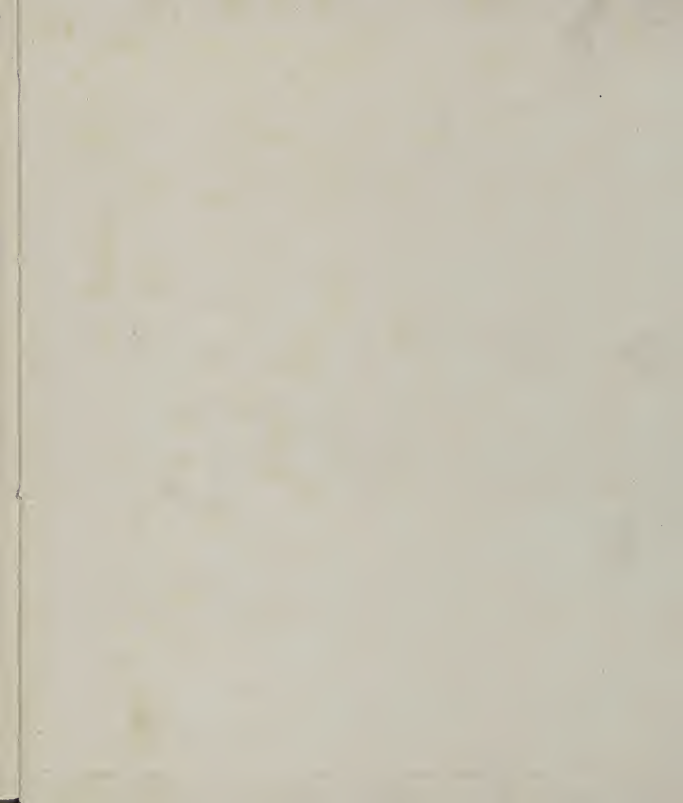

In clavam doctora-
lem Lu. Finni Jo-
hannaei de al. hollens
episcopi.

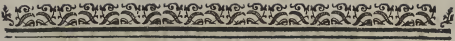
811

Gun

IN
CLAVEM DOCTORALEM
DN. FINNI
JOHANNÆI
SCHALHOLTENSIS EPISCOPI.

EX TYPOGRAPHEO, QVOD HRAPPSEYÆ EST IN ISLANDIA,
NOVO, IMPRIMENTE E. HOFF MDCCCLXXVI.

Clavigeros cecinisse deos hominesqve Poetas
Notum est prioris seculi,
Quis data cuique fuit sua significata potestas,
Pro muneris vario modo:
Ornaruntque humeros gestamina talia latos,
Phaetra (a) lyra (b) arcus (c) balteus (d)
Caelum aperit Janus, suus aulam quamque Magister,
Templum referat ædem tuens,
Admittitque arcetque viros, sacrisque ministrat,
Promit reconditque omnia.
Hic communis honos variis, variisque receptus
Mos gentibus quondam fuit.
Hinc aulae Isaidæ clavis data dicta Magistro (e)
Oriente in ipso primitus,
Unde aliæ traxere olim sua dogmata gentes,
Quamvis sinistre, plurima.
Huc Petri claves, (f) huc &, me iudice, eodem
Clavem refer Scientiæ, (g)

Acceptam

-
- a) Ovid. Met. 2. Exiit hic humero pharetram.
b) Hor. Carm. I. 22. Insignemque pharetra,
Fraternaque humerum lyra.
c) Idem lib. 3. od. 4. Nunquam humeris positurus arcum.
d) Virg. Æn. 12. Humero cum apparuit alto Balteus.
Item: Humeris inimicum insigne gerebat.
e) Esa. XXII. 22. cf. cap. IX. 6. Apoc. III. 7, it. Job. XXXI. 36.
f) Matth. XVI. 19.
g) Luc. XI. 52.

Acceptam priscis doctoribus, ast male doctis,
 Qvod *tollere* puto istòc loco.
Qvæ si observasset Romana superbia qvondam,
 Humero notam suspenderet,
Qvod melius quadrare putem gestamine noto
 Triplicis camini incommodo;
Qvo nec opus, cum nec fumos neqve fulmina sursum,
 Prorsum sed in terris vomat.
Pontificum interea ruditas in hoc neqve casu,
 Nec institutum displicet;
Ipse etenim proprio imposuit sibi Marte coronam,
 Nec tradidit claves Deus:
Qvod nihil est aliud, qvam, veri nescia, furti
 Confessio palpabilis.
Verum utcunqve habeant se hæc omnia, me TUA *Clavis*
 Auro jubet pretiosior
Lætitia summa, *Summe Venerabile Lumen*
 Patriæ Cathedræ! assurgere,
Qvalis non aliis ante heic oblata, Magistros
 Plures licet spectavimus.
Accepisse olim *Clavem* munusqve docendi
 Bis terqve, meminimus probe:
Nunc demum sed tempus erat, res ob bene gestas,
 Insigne tribuendi novum.
Certarent urbes, ni FINNI Patria certa,
 Et Pindari hòc stare domus;
Et nunc, & post *Historiam* magnamqve bonamqve;
 Momo facem intolerabilem;

Ast doctos opus exhilarans doctumque piūmque;
Nilque elaboratum magis.
Sic laudem, *Præsul!* sed laudatissimus *Ipsè,*
Tacentibus scribis *Tuis.*
I nunc, Mome sagax, i, tetra Calumnia, monstrum,
Qvo tristius nullum extitit;
Cujus Lernæum nunc *Rex* tandem ense minaci
Novus *Hercules* collum ferit,
Felix subjecti Vindex populique solique,
Felix Brabevtes in pios.
I nunc, monstrorum fera monstrorissima, & aude
Efflare virus noxium.
Nos, hoc præsidio freti, tua spernimus, atrâ
Infecta peste, spicula,
Conatusque omnes stultos, artesque nocendi
Ridemus hõc tutamine.
Quantumcunque volet, placeat sibi turba negantum
Curare mortalia Deum.
Tantumdem & Cives *Regem*, quorum infcia Veri
Sapientia insipiens tumet;
Qvos sibi permittes ipsis, miserosque relinqves,
Nec invidenda insania est.
Pauperies superest: hanc spernis; & hanc tamen ipsam
Luxu tuo non vendimus;
Cessuramque loco speramus, *Rege* juvante,
Brevi, propitio cum Deo.
Tunc ita, barbaries (sed non ita barbara) Tellus,
Objecta cui sæpe est male,

Doct-

Doctorem nacta es proprium, *Cui* plurima vitæ
Pars acta Patriam intra est *Suam*?
Muneribus *Regum* ut pridem, sic nunc quoque læta
Honore gaudebis novo,
Atque immortales *Patriæ* pro munere tanto
Grates ages *Patri Optimo*:
Quam grave paupertas etenim, si corpora spectes,
Adfligit externum malum,
Tam grave, si spectes animam, quæ corpore multo est
Præstabilior, infamia:
Qualem contemptum doceat cum ponere tanti
Fastigii dignatio,
Hunc si mens malefana neget, deponere, morsus
Curamus ut muscas leves.
Accidere hoc signo potuit certissimo amoris
Optatius nobis nihil,
Quod factum innumeris multum præstare libellis,
Multo & validius iudico.
Num *Rex* indignum, crassoque sub aëre natum?
Stipitibus aut vervecibus?
Nugæ, tricæ apinæ, credat *Judæus* *Apella*,
Et si quid istis vilius.
Gratius hinc debet nobis nihil esse vicissim,
Audire homo siquidem velis:
Qualibus officiis si sic certetur utrinque,
Nil pulchrius sol viderit.
Te vero, *Immortale Decus Sopiæ* atque *Tuorum*,
Sidus novis radiis nitens!

Te multum salvere, diuque valere iubemus,
Virtute Macæ esse & Tua!
Attendant Juvenum vigilare corpora noctes:
 Tu noctibus niteas Tuis;
Quem qui Pyrgoteles sculpet, qui pinget Apelles,
Clavem addere haud neglexerit.
 Et Tu, qui nobis referasti plurima clave
 Multiplicis Scientiæ!
 Nunc mysteria, nunc oracula plurima pandes
 Ope istius *Clavis* novæ,
 Quod felix faustumque velit Deus esse, precantur
 Omnes, quibus mens sana adest;
 Utque humeri Tui sufficiant, & robore firmo
 Atlantis instar Te geras;
 Atque aliis multis committas omine fausto
 Claves Ministris cœlicas;
 Tempore quo donec summus volet Arbiter ævi,
 Subeas apertam aulam poli.
 Tandem, etsi semper verum est sentire modeste,
 Hic est tamen sensus meus:
Sint Mæcenates, non deerunt F. Marones
 Quæ carminis fit clausula.

Hæc numerum annorum nostræ, quo nescio casu,
 Ætatis æquant disticha,
 Quam longam Numenque dedit, nec plura negavit
 Externe internæque bona:

Cui faciendā annosqve meos committo sequentes;
Sev desinens heic, sev minus:
Cui virtus laus, gloria, honos, regnum atqve potestas,
Per seculorum secula, d. 6. Febr. 1776.

Stiigi Doctor fati at folld
FINNUS Salsfr manna,
Signizt bædi Saul og holld
Stiifelltd Hans, besta mans,
Uns til hada Himna rans
Heppnast leid ad kanna.

GUNNARUS PAULI

Gressibus in terra felicior omnibus ito
FINNUS creatus Doctor, &
Semper & usque beatus erit Vir summus, ab omni
Liber malo, tum corpore,
Tumque anima, donec caelestia gaudia tandem
Diebus inirabit satur.

O ! dilecta mihi genitrix tot terra superba
Egrediis clarisqve viris, licet incola desit.
Qvos inter numerare licet patriæ decus & nunc
In primis doctum, *Doctorem* rite creatum
FINNUM, *Antistitis* insigni bene munere clarum.
Discite quid valeat nunc frigida & ultima Thule;
Qvæ licet hospitibus, qvia frugibus, orba sit, est hæc
In tamen ingeniis gignendis æmula terris
Externis, sua qveis bona nos non invidemus.
Utrum igitur patria alma tibi gratemur an illi?
Qvi tibi tum decori datus est tumqve emolumento;
Et tibi nos læti ex animo gratamur & illi;
Tuqve diu natale solum *Doctore* frueris,
Et Tu vive diu venerabilis omine *Doctore* .
Nomine reqve magis, felix faustusqve per ævum,
Æternumqve beatus eris, nomenqve perenne,
Et ne nos teneat desiderium nimis acre,
Linque Tui similes tua post bona funera natos.

M. K.

